

[Peter Nielsen.]

det mest naturlige ville vel være det tidspunkt, hvor vi overgår til selve kildeskatten. Jeg har tidligere udtalt, at der er sagt meget ondt om skattefradragsreglen, men der er ikke sagt nok. Jeg må sige, at det er der nu, og det siger jeg ud fra erkendelsen af, at man ikke skal tale ondt om de døde, eller i dette tilfælde om den døende, og jeg vil gerne have denne skattefradragsregel afskaffet så hurtigt som muligt, så befolkningen, skatteyderne, efterhånden kan forstå, at det er noget, der unødigt har pint dem. Det vil de opdage, når de kun kommer til at betale ligevægtsskatten og de opdager, hvor lave procenter vi i virkeligheden kan gå ned på, når vi afskaffer den regel, og det løser jo mange problemer bl. a. med hensyn til merindkomstbeskatningen, marginalbeskatningen. Men der er vel mange, der i dag — 18 dage før kalenderåret og dermed mulighed for at forudbetale skat udløber — vil spørge: ja men hvornår kommer den? Jeg tror, man skal sige til de folk, der altså nu giver sig af med det, man i bemærkningerne kalder skattetænkning, at man skal være meget forsigtig med en sådan form for tænking. Vi ved ikke, hvordan man vil udforme alt dette. Efter min formening bør loven udformes således og tidspunktet for skattefradragsreglens ophævelse fastlægges således, at der ikke er nogen, der ved hjælp af „tænkning“ skal have gavn af dette.

Det må ikke være sådan, at de folk, der har økonomisk dispositionsfrihed, også hvad skatterne angår, skal have en fordel over for dem, der må leve fra hånden i munden og ikke kan disponere, hverken på den ene eller den anden måde. Det må vi sørge for ikke bliver tilfældet i overgangsperioden, men jeg tør så også indrømme, at de folk, der har betalt deres skat i god tid, ikke skal diskrimineres af den grund.

Men som sagt, dette med spekulation i en overgangsperiode, fordi man har råd til det, må vi undgå, og jeg skal ikke i dag tage standpunkt til, om skattefradragsretten skal ophæves i 1968 eller 1969; vi må have teknikkerne til at se på, hvordan denne ændring mindst kan misbruges.

Så i øvrigt om kildeskatten. Vi har jo talt om den, og der er sagt alt muligt pro et contra. Jeg kan kun sige til dem, der i dag

er deciderede modstandere af den, at de nu har haft tid til at sætte sig ind i, hvad kildeskatteordningen vil betyde, og hvis de fortsat vil opretholde deres modstand, så må efterhånden tiden — under behandlingen af lovforslaget, og når loven træder i kraft — oplyse dem om, hvad kildeskatten i virkeligheden er.

I den anledning vil jeg gerne takke pressen eller dele af den, også dele af den borgerlige presse, fordi den nu er begyndt at give objektive oplysninger om kildeskatten; før har der jo kun været tale om en meget subjektiv bedømmelse af den. Jeg håber, at det vil vedvare, så hele befolkningen vil kunne forstå, at kildeskatten er noget, vi må have i et moderne fremskrittssamfund.

Vi vil som sagt gerne forhandle om det tekniske, og er der f. eks. noget, vi kan gøre for at lette det for arbejdsgiverne, er det ganske klart, at vi vil forhandle med dem for måske at finde frem til mere enkle former; men vi gør opmærksom på, at nu er der ikke bare tale om en mere eller mindre agitatorisk debat for eller imod kildeskatten, nu må man gå ind i realitetsforhandlinger.

Der er som sagt et stort flertal her i folketinget, og jeg tør sige i befolkningen, for en kildeskat. Man tillægger den måske inden for de forskellige partier forskellig vægt; nogle siger: ja, vi skal have en skattereform ved at ændre skalaerne og ved at overflytte fra indirekte til direkte skat eller omvendt fra direkte til indirekte skat, men kildeskatten er jo kun en ændret opkrævningsform og kan kun blive en art krummelurer på hele skattereformen.

Fra vores side mener vi, at kildeskatten må være basis for en skattereform; vi er klar over, at vi ikke blot ved at vedtage dette lovforslag her har løst alle skatteproblemer; vi har mange love, der skal ændres, vi har spørgsmålet om skattesnyderi, som vi har behandlet i formiddags, og meget, meget andet; det betyder, at vi først må have vedtaget dette kildeskatteforslag som basis; så har vi dermed lagt grunden for den yderligere skattereform. Nu må vi have alt det, der — hvad kan man sige — har forstyrret begrebet om evneskatten, samtidighedsskatten, kildeskatten, væk. Der har været talt om skat af den løbende indkomst, og vi har en kommission nedsat til undersøgelse af det, man med et forkert ord har betegnet som